

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 160602 25 Kž
Brčko, 22.07.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Amele Mustafić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Radmile Tomić, u kaznenom postupku protiv optuženog I.B. iz B., zbog kaznenog djela Zlouporaba položaja ili ovlaštenja iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 160602 24 K od 21.03.2025. godine, nakon održane javne sjednice žalbenog vijeća, u nazočnosti optuženog I.B. i njegovog branitelja Mirsada Islamović, odvjetnika iz Brčkog, a u odsustvu uredno obaviještenog Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio je dana 22.07.2025. godine, sljedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 160602 24 K od 21.03.2025. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 160602 24 K od 21.03.2025. godine, optuženi I.B., oslobođen je od optužbe, temeljem članka 284. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlaštenja iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), optuženi je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži

preinači prvostupanjsku presudu i optuženog oglasi krivim, tako što će optuženom u skladu sa zakonom izreći odgovarajuću krivičnu sankciju za izvršeno krivično djelo ili da prvostepenu presudu ukinе i predmet vrati na ponovno suđenje.

Branitelj optuženog I.B. – odvjetnik Mirsad Islamović iz Brčkog (u daljem tekstu branitelj optuženog), je podneskom od 28.04.2025. godine, dao odgovor na žalbu u kojem navodi da su žalbeni prigovori tužitelja u cjelosti neosnovani i da je prvostupanjski sud na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja opravdano zaključio da iz dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka nije na pouzdan način utvrđeno da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, pa stoga predlaže da ovaj sud žalbu tužitelja odbije kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrdi.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 22.07.2025. godine branitelj optuženog je ostao kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u okviru žalbenih navoda, u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Žalba tužitelja nije osnovana.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog pogrešno i/ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tužitelj u žalbi navodi da se odluka prvostupanjskog suda da optuženog I.B., temeljem članka 284. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodi od optužbe da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlaštenja iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, koje se ogleda u tomu da je za prvostupanjski sud sporno, a za tužitelja nesporno da su upravo umirovljenici koji su u ranijem periodu koristili usluge banjskog liječenja, iste te usluge koristili u spornom periodu na teret sredstava iz granta Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, i to umirovljenici koji su poimenično pobrojani u činjeničnom supstratu izreke pobijane presude, te da ta činjenica nedvojbeno proizilazi iz dokumentacije kojom je Udruženje umirovljenika PIO/MIO F BiH Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pravdalo utrošak sredstava dobijenih od Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Po mišljenju tužitelja, na temelju navedene dokumentacije nedvojbeno je utvrđeno da je Udruženje odobrena sredstva u iznosu od 50.000,00 KM pravdalo fiskalnim računom, broj 79533 od 08.07.2020. godine u iznosu od 27.500,00 KM, izdatom od JU lječilište „Reumal“ Fojnica, za 50 korisnika banjskog liječenja, te fiskalnim računom, broj 15615 od 13.08.2020. godine, na iznos od 23.779,00 KM, izdatom od ZTC „Banja Vrućica“ Teslić, za 43 korisnika banjskog liječenja. U prilogu tih računa se nalaze i poimenični spiskovi umirovljenika koji su koristili usluge banjskog liječenja na kojim se nalaze i imena umirovljenika navedena u činjeničnom supstratu izreke prvostupanjske presude, za koje je nedvojbeno utvrđeno da su i ranije koristili usluge banjskog liječenja finansiranog iz granta Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga tužitelj smatra da je na pouzdan način utvrđeno da su novčana sredstva u iznosu od 50.000,00 KM iskorištena za plaćanje usluga banjskog liječenja umirovljenika koja su po osnovu takvih sredstava iz ranijih

godina bili na banjском liječenju, pa zbog toga nisu zadovoljavali kriterije za korištenja usluge banjског liječenja na teret sredstava koje je odobrila Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za 2020. godinu. U takvim okolnostima, po ocjeni tužitelja, ne stoje tvrdnje prvostupanjskog suda da se iz provedenih dokaza nije na pouzdan način moglo utvrditi da li su za poimenično nabrojane umirovljenike iz činjeničnog opisa izreke prvostupanjske presude korištena sredstva iz granta, jer je samo Udruženje gore pomenutom dokumentacijom tu činjenicu potvrdilo, ne navodeći da se na dostavljenim spiskovima nalaze i umirovljenici čije troškove banjског liječenja je snosilo Udruženje iz vlastitih sredstava. Osim toga, iznos ukupnih troškova banjског liječenja od 51.279,00 KM ne prelazi u znatnijoj mjeri iznos dodijeljenih sredstava od 50.000,00 KM i ne iznosi 63.000,00 KM, kako to tvrdi obrana optuženog.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori tužitelja su u cjelosti neosnovani, jer se ne temelje na činjeničnom stanju utvrđenom tijekom prvostupanjskog postupka, koje nedvojbeno proizilazi, kako iz iskaza saslušanih svjedoka, tako i iz materijalnih dokaza koje je prvostupanjski sud prihvatio i koji su bili predmetom vještačenja po vještaku finansijske struke Enveru Abadžić iz Brčkog, koji je povodom analize tih materijalnih dokaza sačinio pisani Nalaz i mišljenje od 12.08.2024. godine, koji je detaljno obrazložio na glavnoj raspravi od 29.11.2024. godine. Povodom tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud je dao detaljne razloge na stranici 13. i 14. obrazloženja pobijane presude, koje u cjelosti kao uvjerljive podržava i ovaj sud, jer i po ocjeni ovoga suda, na temelju dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, nije bilo moguće sa potrebnim stupnjem pouzdanosti utvrditi da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, jer su na temelju provedenih dokaza ozbiljno dovedene u sumnju činjenice navedene u izreci pobijane presude u kojim se navodi da je banjско liječenje za ukupno 21 umirovljenika finansirano iz sredstava granta Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u iznosu od 50.000,00 KM, iako poimenično navedeni umirovljenici prema Odluci i odobravanju programa utroška sredstava granta Udruženja PIO/MIO Federacije BiH, broj 01.11-1161DS-013/20 od 10.07.2020. godine, nisu imali pravo banjског liječenja iz tih sredstava, jer su ranijih godina koristili usluge banjског liječenja iz sredstava Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odobrenih u ranijim godinama.

Naime, niti za ovaj sud nije upitno da je Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na ime granta Udruženju umirovljenika PIO/MIO Federacije BiH Brčko, Odlukom od 10.07.2020. godine dodijelila iznos od 50.000,00 KM, na ime troškova banjско-klimatskog liječenja umirovljenika u 2020. godini, koja je između ostalih kriterija za namjensko korištenje sredstava predviđala i kriterij da se iz tih sredstava ne mogu snositi troškovi banjско-klimatskog liječenja umirovljenika koji su već ranije koristili te usluge iz sredstava dodijeljenih za tu namjenu iz ranijih godina, kao i da se na spiskovima koje su uz ispostavljene račune za usluge banjско-klimatskog liječenja ispostavili ZTC „Banja Vrućica“ Teslić od 06.08.2020. godine, JU „Reumal“ Fojnica od 08.07.2020. godine, te JZU „Ilidža“ Gradačac od 16.07.2020. godine, nalaze i imena umirovljenika članova Udruženja umirovljenika PIO/MIO Federacije BiH, koji su usluge banjско-klimatskog liječenja koristili i u ranijim godinama, što bi ih prema kriterijima koje je utvrdila Vlada Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prigodom dodjele sredstava u iznosu od 50.000,00 KM, isključivalo iz kruga korisnika koji su mogli koristiti usluge banjско-klimatskog liječenja iz sredstava granta za 2020. godinu.

Međutim, kako to pravilno u pobijanoj presudi zaključuje prvostupanjski sud, a tužitelj u žalbi gubi iz vida, temeljem odobrenih sredstava u iznosu od 50.000,00 KM, zbog prosječne cijene banjsko-klimatskog liječenja od 550,00 KM, po jednom umirovljeniku, bilo je moguće u 2020. godini na banjsko-klimatsko liječenje uputiti najviše 91 člana udruženja umirovljenika, dok je prema nalazu vještaka financijske struke, sačinjenom na temelju faktura ispostavljenih od JU „Reumal“ Fojnica, ZTC „Banja Vrućica“ Teslić i JU „Ilidža“ Gradačac, u 2020. godini, navedene usluge u 2020. godini, koristilo ukupno 115 umirovljenika, za koje je Udruženje umirovljenika PIO/MIO F BiH iz Brčkog uplatilo ukupan iznos od 63.220,00 KM. Na temelju toga se nedvojbeno može zaključiti da je banjsko-klimatsko liječenje za 24 umirovljenika plaćeno iz sredstava Udruženja koja se uglavnom prikupljaju iz članarine, pa polazeći od činjenice da Udruženje umirovljenika PIO/MIO F BiH Brčko raspolaže sa jednim transakcijskim računom na koji se prikupljaju sva sredstva koja Udruženje ostvari u toku jedne godine, pa tako i sredstva granta Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, onda nije bilo moguće pouzdano utvrditi za koje umirovljenike, koji su koristili banjsko-klimatsko liječenje u naprijed navedena tri banjska lječilišta u 2020. godini, su usluge plaćene iz sredstava granta Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a za kojeg od njih iz vlastitih sredstava koje u toj godini na računu imalo Udruženje umirovljenika, odnosno, da su usluge banjsko-klimatskog liječenja upravo za umirovljenike navedene u izreci pobijane presude, plaćene sredstvima dobijenim od Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U takvim okolnostima, po ocjeni ovoga suda, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da na temelju provedenih dokaza nije sa potrebnim stupnjem pouzdanosti bilo moguće utvrditi da je optuženi I.B. počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, pa se odluka prvostupanjskog suda da ga na temelju članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodi od optužbe da je radnjama opisanim u izreci pobijane presude počinio kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlaštenja iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ne temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog čega je sve žalbene prigovore tužitelja u tom pogledu valjalo odbiti kao neosnovane.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da je žalba tužitelja u cjelosti neosnovana, ovaj sud je na temelju članka 313. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić